

NORGES OFFISIELLE STATISTIKK A 17

**FORSORGSSTØNAD
OG KOMMUNAL TRYGD 1959**

Public Relief and Municipal Social Pensions 1959

**STATISTISK SENTRALBYRÅ
OSLO 1960**

Norges offisielle statistikk, rekke XI og XII

Norway's Official Statistics, series XI and XII

Rekke XI

Trykt 1959

- Nr. 341 Jordbruksstatistikk 1958 *Agricultural statistics*
- 342 Statistisk årbok 1959 *Statistical yearbook of Norway*
- 343 Sinnssykehusenes virksomhet 1957 *Hospitals for mental disease*
- 344 Undervisningsstatistikk 1956—57 *Statistics on education*
- 345 Folkemengdens bevegelse 1957 *Vital statistics and migration statistics*
- 346 Norges jernbaner 1957—58 *Chemins de fer norvégiens*
- 347 Skogstatistikk 1953—1956 *Forestry statistics*
- 348 Kredittmarkedstatistikk 1957 *Credit market statistics*
- 349 Norges industri 1957 *Industrial production statistics*
- 350 Varehandelsstatistikk 1957 *Distribution statistics*
- 351 Samferdselsstatistikk 1959 II *Transport and communication statistics II*
- 352 Alkoholstatistikk 1958 *Alcohol statistics*
- 353 Syketrygden 1958 *Health insurance*

Rekke XII

Trykt 1960

- Nr. 1 Økonomisk utsyn over året 1959 *Economic survey*
- 2 Lønnsstatistikk 1958 *Wage statistics*
- 3 Norges kommunale finanser 1955—56 og 1956—57 *Municipal finances*
- 4 Elektrisitetsstatistikk 1957 *Electricity statistics*
- 5 Skogavvirking 1955—56 til 1957—58 *Roundwood cut*
- 6 Skogbrukstillingen i Norge 1. september 1957 I Tabeller *Census of forestry I Tables*
- 7 Telegrafverket 1958—59 *Télégraphes et téléphones de l'Etat*
- 8 Forsikringselskaper 1958 *Sociétés d'assurances*
- 9 Norges bergverksdrift 1958 *Norway's mining industry*
- 10 Norges postverk 1959 *Statistique postale*
- 11 Ulykkestrygden for industriarbeidere m. v. 1952—1954 *Assurances de l'Etat contre les accidents pour les ouvriers industriels etc.*
- 12 Meieribruket i Noreg 1958 *Norway's dairy industry*
- 13 Norges handel 1958 I *Foreign trade of Norway I*
- 14 Ulykkestrygden for sjømenn 1954—1956 Ulykkestrygden for fiskere 1954—1956 *Accident insurance for seamen Accident insurance for fishermen*
- 15 Sunnhetstilstanden og medisinalforholdene 1957 *Medical statistical report*
- 16 Kriminalstatistikk 1958 *Criminal statistics*
- 17 Norges fiskerier 1958 *Fishery statistics of Norway*
- 18 Skattestatistikk 1956 og 1957 *Tax statistics*
- 19 Kredittmarkedstatistikk 1958 *Credit market statistics*

NORGES OFFISIELLE STATISTIKK A 17

FORSORGSSTØNAD OG KOMMUNAL TRYGD

1959

Public Relief and Municipal Social Pensions 1959

STATISTISK SENTRALBYRÅ

Central Bureau of Statistics of Norway

OSLO 1960

Tidligere utkommet:

Fattigstatistikk, 1866-1877, Eldre række A.No.2, 1878-1881, Ny række A.No. 2, 1882-1883 III nr. 16, 1884-1885 III nr. 64, 1886 III nr.89, 1887 III nr. 108, 1888 III nr. 126, 1889 III nr. 144, 1890 III nr. 205, 1891 III nr. 210, 1892 III nr. 223, 1893 III nr. 251, 1894 III nr. 279, 1895 IV nr. 16, 1896-1897 IV nr. 26, 1898 IV nr. 33, 1899 IV nr. 46, 1900 IV nr. 80, 1901-1902 IV nr. 112.

Fattigvæsenet, 1903-1904 V nr. 20, 1905 V nr. 79, 1906-1907 V nr. 105, 1908-1909 V nr. 134, 1910 V nr. 207, 1911-1912 VI nr. 26, 1913-1914 VI nr. 69, 1915 VI nr. 145, 1916-1917 VI nr. 191, 1918-1919 VII nr. 38, 1920-1921 VII nr. 169, 1922-1924 VIII nr. 1, 1925 VIII nr. 67, 1926-1927 VIII nr. 113.

Resultatene av statistikken over hovedpersoner med forsorgsstønning for årene 1928-1958 er trykt i Statistiske Meddelelser (meldinger). Det samme gjelder statistikken over kommunale trygdeordninger for årene 1949-1958.

F o r o r d

Statistisk Sentralbyrå legger med dette fram resultatene for 1959 av statistikken over hovedpersoner med forsorgsstønad og personer med kommunal trygd i egen publikasjon. Statistikken er i tidligere år publisert i Statistiske meldinger.

Konsulent Idar Møglestue og førstesekretær Kristoffer Aulie har stått for arbeidet med denne statistikken.

Statistisk Sentralbyrå, Oslo, 21. september 1960

Signy Arctander

Erik Botheim

I n n h o l d

	Side
O v e r s i k t	
Innledning	4
Forsorgsstønad	4
Kommunale trygder	9
Forsorg og trygd	15
T a b e l l e r	
I. Hovedpersoner med forsorgsstønad i 1959 etter stønadskommune	18
II. Hovedpersoner med forsorgsstønad for første gang i 1959 etter stønadskommune	19
III. Hovedpersoner med hjemstavnsrett som har fått forsorgsstønad i 1959 etter hjemstavnskommune	20
IV. Kommunale trygdeordninger pr. 31. desember 1958 og 1959	21
V. Bosatte i kommuner med trygdeordninger i prosent av folke- mengden i fylket, 1959	22
VI. Personer med kommunal trygd pr. 31. desember 1959	23
VII. Utbetalt kommunal trygd i 1959	24
VIII. Statens blinde- og vanførehjelp. Personer som fikk hjelp ved utgangen av året, 1957-1959	25
IX. Arbeidsløsetrygden. Tallet på personer som hevet dagpenger, 1957-1959	25

O v e r s i k t

Innledning

Fattiglovene av 1845 var det første landsomfattende sosiale lovverk her i landet. Loven innførte det prinsipp at alle som sakner midler til livsopphold skal få hjelp fra det kommunale forsorgsvesenet. Den någjeldende lov om forsorgsvesenet av 19. mai 1900 bygger på samme grunnprinsipp. Forsorgshjelp var opprinnelig den eneste form for offentlig hjelp til trengende. Etter hvert som det er innført en rekke sosiale trygdeordninger, har forsorgsstønad mer fått karakteren av en suppleringsordning for de sosiale trygder.

Statistisk Sentralbyrå har hvert år siden 1882 utarbeidd statistikk over tallet på forsorgsstøttede. Tilsvarende oppgaver er for tidligere år (enkelte oppgaver fra 1851) utarbeidd av Kirke- og Undervisningsdepartementet. Fra og med 1949 har Byrået utarbeidd en årlig statistikk over personer som får kommunal trygd. Det er 1959-resultatene av disse to statistikker som legges fram i denne publikasjon.

Det sier seg selv at disse statistikkene bare kan gi et høyst ufullstendig bilde av de sosiale sikkerhetsordninger. Statistikken over de sosiale trygdene er imidlertid så ufullstendig og lite samordnet at det i dag ikke er mulig å gi en samlet statistisk oversikt over dette felt. Om sykestrygden og ulykkestrygdene for industriarbeidere, sjømenn og fiskere utarbeider Rikstrygdeverket egne statistiske publikasjoner, mens Arbeidsdirektoratet utarbeider statistikk over arbeidsløsetrygden. Byrået har dessuten foretatt noen tellinger for alderstrygdede. Utgiftene til de sosiale sikkerhetsordninger framgår av statistikken over stats- og kommuneregnskapene.

Forsorgsstønad

Statistikken over forsorgsstønad bygger på summariske oppgaver fra forsorgsstyret i hver kommune over tallet på hovedpersoner som har fått forsorgsstønad i løpet av siste kalenderår. Tallene gis fordelt etter hovedpersonens kjønn og hjemstavn. Dessuten gis det opplysninger om hvor mange av de understøttede som har fått stønad for første gang i kalenderåret. Da statistikken bygger på hovedpersoner og ikke spesifiserer disse på forsørgere og enslige, gir den ingen opplysning om hvor mange mennesker i alt som i løpet av året har vært henvist til å leve av forsorgsstønad. Det er grunn til å tro at svært mange av de personer en får registrert som forsorgsstøttet, bare har fått stønad ved en enkelt, vanskelig situasjon i løpet av året og at de ikke normalt er avhengig av hjelp fra det offentlige. De tall statistikken gir for

hovedpersoner i alt som har fått stønad, vil videre inneholde en del dobbelttellingene ved at samme person kan ha fått stønad i flere kommuner i løpet av året. Det omtrentlige omfang av disse dobbelttellingene kan beregnes.

Oppgaver over utgiftene til forsorgsstønad framgår av statistikken over de kommunale finanser som publiseres i "Norges kommunale finanser" og i "Statistisk årbok".

Tabell 1. Forsorgsstøttede hovedpersoner.

	Bygder	Oslo	Andre byer	I alt
1950	24 335	3 257	11 674	39 266
1955	20 866	3 416	9 745	34 027
1956	20 170	3 540	10 134	33 844
1957	20 323	3 854	10 452	34 629
1958	21 451	4 382	11 537	37 370
1959	21 768	4 435	11 560	37 763

I årene omkring 1950 lå tallet på hovedpersoner som fikk forsorgsstønad konstant omkring 40 000. I årene etter 1953 falt tallet til ca. 34 000 i 1955. Denne nedgang skyldes i første rekke innføringen av den nye barnevernlov i 1954, oppretting av nye kommunale trygdeordninger og også en endring i statistikkens omfang ved en bestemmelse i 1954 om at personer som får stønad fra forsorgsvesenet i tillegg til offentlig trygd ikke skal tas med i oppgavene. De tre siste år har tallet på forsorgsstøttede igjen steget, 2,3 prosent fra 1956 til 1957, 7,9 prosent fra 1957 til 1958 og 1,1 prosent fra 1958 til 1959. Stigningen siste år var størst i bygdene med 1,5 prosent. I Oslo var den 1,2 prosent; mens tallet på understøttede i andre byer var nær det samme i 1958 og 1959. Stigningen i bygdene de to siste år skyldes i første rekke utviklingen i jordbruk og skogbruk. Den registrerte arbeidsløse for jordbruks- og skogsarbeidere steg fra gjennomsnittlig 400 i 1957 til 2 300 i 1958 og 2 800 i 1959. Sysselsatte i jordbruk og skogbruk m.v. var 58 800 i 1957, 54 500 i 1958 og 48 500 i 1959. I Finnmark var det særlig feilslått fiske som førte til oppgang i tallet på forsorgsstøttede. Ved vurdering av tallene for forsorgsstøttede må en ta i betraktning at utbyggingen av det kommunale trygdevesen, som til en viss grad kommer istedenfor forsorgsstønad, fortsatte også i 1959. Det ble siste år satt i verk 14 nye trygdeordninger i bygdene og 3 i byene.

Tabell 2. Forsorgsstøttede etter hjemstavn.

	1957	1958	1959		
			Menn	Kvinner	I alt
Med hjemstavn i stønadskommunen	25 870	25 519	16 997	8 891	25 888
Med hjemstavn i andre kommuner	7 970	8 977	7 100	1 976	9 076
Uten hjemstavn	2 789	2 874	2 408	391	2 799
Innlendinger	1 558	1 671	1 459	195	1 654
Utlendinger	1 231	1 203	949	196	1 145
I alt	36 629	37 370	26 505	11 258	37 763
Hjemstavnsberettigede som andre kommuner krever refusjon for	4 549	4 752	3 351	1 431	4 782

Tallet på personer som fikk forsorgsstønning i hjemstavnskommunen gikk opp med 1,4 prosent fra 1958 til 1959, mens antall stønadstilfelle utenom hjemstavnskommunen steg 1,1 prosent (se tabell 2 og tabell I i tabellverket).

I Oslo steg tallet på forsorgsstøttede med hjemstavn i kommunen med 3,0 prosent, mot en oppgang på henholdsvis 0,9 og 1,4 prosent for andre byer og for bygdene.

Av de forsorgsstøttede i byene var 34,0 prosent uten hjemstavn i stønadskommunen, mot 29,6 prosent i bygdene. Det er imidlertid stor forskjell mellom bygdene og byene i de ulike landsdeler. I Østlands- og Sørlandsbygdene var andelen av de forsorgsstøttede utenbygdsboende 38,1 prosent, i Vestlands- og Trøndelagsbygdene 26,4 prosent og i de nord-norske bygder 10,7 prosent. I byene på Østlandet og Sørlandet var 40,7 prosent av de forsorgsstøttede uten hjemstavn i kommunen mot 24,4 prosent i landets andre byer. Disse tallene viser at forsorgsvesenet i byene og de best stilte landkommuner har relativt større pågang fra innflyttere enn i andre distrikter.

Tallet på utlendinger som fikk forsorgsstønning siste år var 4,8 prosent lavere enn i 1958, trass i at tallet på utlendinger som hadde oppholds- eller arbeidstillatelse økte.

Av de understøttede i 1959 var 70 prosent menn og 30 prosent kvinner, mot henholdsvis 69 prosent og 31 prosent i 1958. Blant dem som ikke hadde hjemstavnsrett i stønadskommunen, dvs. dem som stort sett fører en omflakkende tilværelse, var det flere menn, nemlig 80 prosent. Ellers var det stor forskjell på byer og bygder. I byene var 76 prosent av de understøttede menn, mot 66 prosent i bygdene. Denne forskjell skyldes for en stor del at byene har mer utbygd trygdevesen enn bygdene og at trygdene omfatter flere kvinner enn menn. Dette kommer tydelig fram ved de geografiske ulikheter i tallene. Mannsandelen av forsorgsstøttede er høyest i Sør-Norge med 77 prosent mot bare 63 prosent for byene i de fire nordligste fylker som har dårligere utbygd trygdevesen.

Oppgavene over personer med forsorgsstønning inneholder som nevnt en del dobbelttellingene ved at samme person kan ha fått stønning i flere kommuner.

Personer som bare har fått stønad i sin hjemstavnskommune, skal være tatt med bare én gang. I 1959 gjaldt det 25 888 personer. Videre ble det utbetalt stønad til 9 076 personer med hjemstavn i andre kommuner og til 2 799 personer uten hjemstavn i noen kommune. Det er for de to siste grupper at dobbelttelling er kommer inn. For personer som har fått stønad utenfor hjemstavnskommunen, oppgir imidlertid hjemstavnskommunene hvor mange personer de har fått refusjonskrav for. Dette tall - 4 782 i 1959 - skal prinsipielt være fritt for dobbelttelling. Sosialdepartementet refunderer forsorgsstønad utbetalt til personer uten hjemstavsrett. En undersøkelse departementet foretok i 1956-57 viste at hjemstavnsløse innlendinger gjennomsnittlig fikk stønad i 2,5 kommuner, mens utlendinger bare unntaksvis fikk stønad i flere kommuner. Regnet etter de forholdstall denne undersøkelse ga, skulle det være 1 807 hjemstavnsløse hovedpersoner som fikk forsorgsstønad i 1959.

I alt skulle det - uten dobbelttelling - være 32 477 hovedpersoner som fikk forsorgsstønad i 1959. Det svarer til 9,2 promille av landets innbyggertall. En fordeling etter hjemstavn av de forsorgsstøttede som har hjemstavn i en av landets kommuner, viser at 7,5 promille av bygdebefolkningen fikk forsorgsstønad i 1959 (se tabell 3). For bygdene er forholdene ugunstigst i Finnmark med en forsorgspromille på 24,9. Ellers ligger bygdene i Hedmark og Nordland relativt høyt med henholdsvis 12,4 og 10,5 promille. 11,0 promille av bybefolkningen fikk forsorgsstønad. Her har Trondheim og byene i Aust-Agder størst forsorgsbehov med forsorgspromiller på henholdsvis 23,6 og 23,8.

Tabell 3. Forsorgsstøttede¹⁾ pr. 1 000 innbyggere²⁾.

	Bygder			Byer		
	1957	1958	1959	1957	1958	1959
Østfold	8,2	8,7	8,6	11,6	12,9	14,2
Akershus	5,9	6,1	6,2	4,7	6,9	6,2
Oslo	6,8	7,2	7,4
Hedmark	11,9	12,2	12,4	8,7	11,3	9,8
Oppland	6,8	6,8	6,6	5,8	6,2	5,3
Buskerud	7,0	7,2	6,9	8,3	9,2	9,0
Vestfold	5,4	5,4	5,3	13,3	13,8	13,1
Telemark	9,3	9,5	9,5	9,5	11,8	11,9
Aust-Agder	7,7	7,4	7,6	21,5	23,0	23,8
Vest-Agder	4,6	5,1	4,8	6,2	6,9	6,5
Rogaland	3,6	3,7	3,7	12,4	11,9	12,2
Hordaland	5,3	5,4	5,3	.	.	.
Bergen	11,3	14,2	13,1
Sogn og Fjordane	5,3	5,3	5,2	5,7	9,5	5,2
Møre og Romsdal	4,3	4,3	4,5	15,5	16,5	19,0
Sør-Trøndelag	6,0	6,6	6,3	21,8	22,8	23,6
Nord-Trøndelag	7,1	7,5	8,2	6,7	8,0	9,6
Nordland	11,3	10,8	10,5	10,1	10,7	10,3
Troms	8,2	8,0	8,4	16,2	18,3	17,3
Finnmark	20,5	23,4	24,9	10,3	15,7	14,8
I alt	7,3	7,5	7,5	10,0	11,0	11,0

1) Personer med stønad og hjemstavn i samme kommune og personer som andre kommuner har krevd refusjon for fra hjemstavnskommunene. 2) Hjemmehørende folke­mengde 1. januar hvert år.

Av de forsorgsstøttede i 1959 (regnet uten dobbelttelling) var det 26,9 prosent som ikke hadde fått stønad i de 5 foregående år (se tabell 4 og tabell II). Det er noe nedgang fra 1958 da 27,4 prosent var førstegangsstøttet. Av dem som hadde hjemstavn i stønadskommunen var det 19,0 prosent som fikk stønad for første gang i 1959 mens tilsvarende forholdstall for dem som ikke hadde hjemstavn i stønadskommunen var hele 58,0 prosent.

Tabell 4. Personer med forsorgsstønad for første gang.

	1957	1958	1959		
			Menn	Kvinner	I alt
Med hjemstavn i stønadskommunen	4 399	5 025	3 556	1 373	4 929
Med hjemstavn i andre kommuner.	2 464	2 893	2 464	525	2 989
Uten hjemstavn	1 000	891	720	114	834
I alt	7 863	8 809	6 740	2 012	8 752

Tallene for førstegangsstøttede gjør det mulig å foreta en beregning over tallet på personer som opphører å få forsorgsstønad i de enkelte år, dvs. personer som fikk stønad foregående år, men ikke i oppgaveåret. Avgangen kan tilnærmet settes til differansen mellom fjorårets tall for understøttede i alt og årets tall for understøttede som ikke er førstegangsstøttede (i begge tilfelle uten dobbeltregning). Beregningen blir av flere grunner ikke helt nøyaktig, men en antar at tallet gir et brukbart uttrykk for avgangen. De beregnede avgangstall er gitt i tabell 5.

Tabell 5. Avgang av forsorgsstøttede.

	I alt	I pct. av støttede foregående år
1955	10 100	30,0
1956	7 700	25,1
1957	7 600	25,3
1958	6 900	22,8
1959	8 400	26,1

Kommunene har hatt disse nettoutgifter til forsorgsevesen i de senere år:

1954-55	42,3 mill. kr.
1955-56	45,6 " "
1956-57	46,6 " "
1957-58	49,8 " "
1958-59	56,9 " "

Kommunale trygder

Stadig flere kommuner har i de senere år innført trygdeordninger for spesielle grupper av vanskeligstilte, som ellers ville ha vært henvist til offentlig eller privat forsorg. Siden 1949 har Byrået hvert år bedt kommunene gi oppgaver om sine trygdeordninger. Disse oppgaver blir sjelden fullstendige. Det har flere ganger hendt at Byrået har fått melding om nye trygdeordninger først flere år etterat de er satt i verk. I forbindelse med statistikken for 1959 har Byrået revidert tallene for 1958 i den utstrekning en har fått melding om at disse er mangelfulle. De spesielle etterstønadsordninger for tuberkulose i Oslo og Trondheim er tatt med under tuberkulosestrygd.

Tabell 6. Tallet på kommunale trygdeordninger pr. 31. desember 1957-1959.

	Bygder			Byer ¹⁾			I alt		
	1957	1958	1959	1957	1958	1959	1957	1958	1959
Uførhetstrygd	187	198	205	40	40	42	227	238	247
Tuberkulosestrygd	236	244	248	42	43	43	278	287	291
Morstrygd	116	120	122	41	41	42	157	161	164
Alderstrygd	56	55	56	14	15	15	70	70	71
Trygdeordninger i alt ...	595	617	631	137	139	142	732	756	773

1) Eksklusive Hvitsten og Holmsbu, som har trygdeordninger sammen med henholdsvis Vestby og Hurum.

I 1959 gikk tallet på kommunale trygdeordninger opp med 17 mot en oppgang på 24 i foregående år (se tabell 6 og tabell IV). Dette er nettotall. Det forekommer også at trygdeordninger opphører, oftest fordi de erstattes av en annen og mer omfattende ordning. Tuberkulosestrygd eller alderstrygd kan f.eks. erstattes av en generell uførhetstrygd.

Tuberkulosestrygd er den mest utbredte trygdeform. Særlig gjelder det de fire nordligste fylker der 94 av i alt 118 trygdeordninger gjelder tuberkulosestrygd. I flere kommuner vil imidlertid arbeidsudyktighet p.g.a. tuberkulose bli dekket av en alminnelig uførhetstrygd, slik at det i virkeligheten var flere enn de 291 kommuner som tabell 6 angir som i 1959 hadde trygd mot tuberkulose. Når tuberkulosestrygd er så vidt utbredt i de nordligste fylker, henger det dels sammen med at kommunene i disse fylker ikke har hatt finansielt grunnlag for å innføre alminnelig uførhetstrygd. Til dette kommer at det nordlige Norge er mer hjemsøkt av tuberkulose enn landet ellers. I gjennomsnitt for årene 1957-58 var det for hele riket 4,0 nye tilfelle av smitteførende tuberkulose pr. 10 000 innbyggere. For fylkene Nordland, Troms og Finnmark var de tilsvarende tall henholdsvis 6,0, 8,4 og 8,4.

Byene har forholdsvis langt flere trygdeordninger enn bygdene. Landets 64 bykommuner hadde i 1959 142 trygdeordninger, mens det tilsammen i de 679 herreder var 631 trygdeordninger. Østlandet er best utbygd. De 218 Østlands-kommuner fra Østfold til og med Telemark hadde 438 trygdeordninger, dvs. gjennomsnittlig 2 pr. kommune. Landets øvrige 525 kommuner hadde bare 335 trygdeordninger. Sogn og Fjordane og Troms er dårligst utbygd. De 74 kommuner i disse fylker har tilsammen 15 trygdeordninger.

Tallet på kommuner med trygdeordninger gir ikke noe tilfredsstillende uttrykk for hvor stor del av befolkningen som er dekket av kommunale trygder. Som regel er det de større kommuner som har trygdeordninger. For å få fram den del av befolkningen som er dekket i de enkelte strøk av landet, er det i tabell V stilt sammen fylkesvise oppgaver for 1959 over folkemengden i kommuner med trygdeordninger i prosent av folkemengden i alt i fylket.

I 1959 hadde 33 prosent av kommunene uførhetstrygd. Men disse kommuner hadde 64 prosent av landets folkemengde. 90 prosent av bybefolkningen bor i byer som har uførhetstrygd, mens dekningsprosenten for bygdene er 51. Av de større byer i Sør-Norge har ikke Horten og Arendal uførhetstrygd. Av byene i Nord-Norge har bare Narvik og Vadsø slik trygd. For bygdene var dekningsprosenten svært varierende med tall nær 100 i området rundt Oslofjorden, og under 19 i Sogn og Fjordane, Møre og Romsdal og de fire nordligste fylker.

Kommunal alderstrygd for personer under 70 år vil i en viss utstrekning kunne erstatte uførhetstrygd. Personer som i en kommune dekkes av uførhetstrygden, ville i andre kunne ha vært dekket av kommunal alderstrygd og omvendt. Det har derfor interesse å se hvor stor del av befolkningen som minst har en av disse trygdeordninger å falle tilbake på. For riket under ett er dekningsprosenten 66. Da dekningsprosenten for uførhetstrygd er 64, vil det si at 2 prosent av befolkningen bor i kommuner som ikke har uførhetstrygd, men kommunal alderstrygd. Disse kommuner finnes særlig i Hedmark, Oppland, Telemark og Aust-Agder.

Morstrygd er innført i kommuner som omfatter 38 prosent av befolkningen i bygdene og 92 prosent av bybefolkningen. I Sogn og Fjordane, Troms og Finnmark hadde ingen kommuner morstrygd. I Nord-Trøndelag og Nordland var dekningsprosenten under 10.

Tall for hvor stor del av befolkningen som er dekket av tuberkulose-trygd, har mindre interesse, da som nevnt de tuberkuløse ofte blir støttet av andre trygder. Det kan imidlertid ha en viss interesse å se hvor stor del av befolkningen som lever i kommuner med minst en av de fire omtalte trygdeordninger. For riket, bygder og byer utgjorde dekningsprosentene henholdsvis

81, 72 og 99. Det er de samme prosenter som ble beregnet for 1958. Av de større byer var det bare Tromsø som ikke hadde noen kommunal trygdeordning. Ellers var dekningsprosenten særlig høy i fylkene rundt Oslofjorden og i Hedmark og lav i Hordaland, Sogn og Fjordane, Møre og Romsdal, Nordland og Troms. Byrået får også oppgaver over hvor mange personer som faktisk får trygd. Disse oppgaver har tidligere ikke vært helt tilfredsstillende, da kommunene har fulgt forskjellig praksis med hensyn til når ektefeller skal regnes som en eller to trygdede personer. For 1956 ble skjemaet forandret slik at det ble spurt særskilt om hvor mange ektepar som fikk trygd og hvor mange enkeltpersoner som fikk trygd henholdsvis med og uten forsørgertillegg. I statistikken er trygd til ektepar regnet som trygd til to personer. Ved revisjon av 1956-oppgavene ble det klart at mange kommuner, særlig i bygdene, tidligere har regnet trygdede ektepar som en person. Så langt det har latt seg gjøre har Byrået rettet opp 1955-tallene på grunnlag av de opplysninger som er gitt i 1956.

Også en annen endring ble gjennomført i statistikken for 1956. Mens en tidligere hadde spurt om hvor mange som hadde fått trygd i løpet av året, spurte en for 1956 om hvor mange personer som fikk trygd pr. 31. desember. Denne omlegging ga isolert en nedgang i tallet på trygdede. For Oslo og enkelte andre store kommuner har en fått oppgitt 1955-tall etter den nye ordningen eller 1956-tall etter gammel ordning, og så langt det har latt seg gjøre, har en beregnet korrigererte totaltall for hele landet for 1955 på det nye grunnlag. Disse korrigererte 1955-tall, hvor det altså er tatt hensyn både til den nye behandling av ektefeller og til at tallene skal gjelde trygdede ved utgangen av året, er gitt i kolonne b i tabell 7. Tallene i kolonne a er sammenliknbare med tallene for 1954 og tidligere år.

Tabell 7. Personer med kommunal trygd 1950 - 1955 og pr. 31. desember 1955-1959.

	1950	1955		1956	1957	1958	1959
		a	b				
Uførhetstrygd ..	15 960	24 737	1) 23 053	1) 24 754	1) 26 376	1) 28 305	30 487
Tuberkulosestrygd	746	2 522	2 784	3 003	3 069	2 753	2 607
Morstrygd	2 988	4 585	4 264	4 205	4 445	4 296	4 163
Alderstrygd	2 154	2 333	2 522	2 334	2 290	2 512	2 539
I alt	21 848	34 177	32 623	34 296	36 180	37 866	39 796
Bygder	5 435	12 575	13 640	14 667	15 535	16 080	16 872
Byer	16 413	21 602	18 983	19 629	20 645	21 786	22 924

a. Sammenliknbare med år før 1955.

b. Sammenliknbare med 1956-1959.

1) Tallet er rettet.

I alt fikk 39 796 personer kommunal trygd ved utgangen av 1959 (se tabell 7 og tabell VI). Det var en stigning på 1 930 personer eller 5 prosent fra 1958. Siden 1949 har det vært mer enn fordobling av tallet på personer som får kommunal trygd. Både for morstrygd og tuberkulosestrygd gikk tallet på trygdede noe ned de siste to år. Nedgangen for morstrygden skyldes trolig den nye forsørgerstrygden som ble satt i verk fra 1. april 1958. Ellers steg tallet på personer med uførhetstrygd nesten 8 prosent siste år, og tallet på personer med kommunal alderstrygd 1 prosent. For de fire trygder samlet steg tallet på trygdede med ca. 5 prosent både i byene og i bygdene.

Fordelingen av de trygdede på forsørgergrupper og kjønn er gitt i tabell 8. Her gis også tall for hvor mange av de trygdede som fikk trygd for første gang i 1959.

Tabell 8. Ektepar og enkeltpersoner med kommunal trygd 1959.

	Ufør- hets- trygd	Tuberku- lose- trygd	Mors- trygd	Alders- trygd	I alt
Ektepar	5 014	675	-	410	6 099
Personer med forsørgertillegg	457	225	3 598	43	4 323
Menn	292	138	-	6	436
Kvinner	165	87	3 598	37	3 887
Personer uten forsørgertillegg	20 002	1 032	565	1 676	23 275
Menn	4 451	454	-	225	5 130
Kvinner	15 551	578	565	1 451	18 145
Personer i alt	30 487	2 607	4 163	2 539	39 796
Av disse med trygd for første gang, i alt	6 257	602	808	744	8 411
Menn	2 447	318	-	241	3 006
Kvinner	3 810	284	808	503	5 405

Det er langt flere kvinner enn menn som får kommunal trygd. I 1959 var kvinneandelen 71 prosent. Av personer med kommunal alderstrygd utgjorde kvinnene 75 prosent. Det er særlig to årsaker til denne høye prosent. Den ene er at det i de aldersgrupper det her dreier seg om, er flere kvinner enn menn. I aldersgruppen 65-69 år er 54 prosent kvinner. Større betydning har imidlertid det forhold at kvinner som blir enker i framskreden alder, har vanskeligere for å skaffe seg ervervsinntekter enn menn.

Av de som fikk uførhetstrygd var 68 prosent kvinner. Denne høye andel har for en vesentlig del samme årsaker som den høye kvinneandel blant alderstrygdede, idet uførhetstrygden ofte dekker samme stønadsbehov som en alderstrygd.

Av de 39 796 personer som hadde kommunal trygd ved utgangen av 1959 var det 8 411 eller 21 prosent som hadde fått trygd for første gang i 1959. Tilgangen av nye trygdede var relativt størst for alderstrygden og tuberkulosestrygden der henholdsvis 29 og 23 prosent av de trygdede var nytilkomne. Uførhetstrygden hadde 21 og morstrygden 19 prosent nytilkomne. Kvinneandelen for de nytilkomne var for alle grupper av trygd lavere enn for de trygdede i alt. Holder en morstrygden utenfor, var kvinneandelen for alle trygdede under ett 67 prosent; mens den var 60 prosent blant dem som fikk trygd for første gang i 1959. Dette er uttrykk for at kvinnene gjennomgående blir stående lenger enn mennene i de respektive trygdeordninger.

Tallene for hvor mange som opphører å få trygd hvert år viser den annen side av bestandsvekslingen blant de trygdede. Slike avgangstall kan tilnærmet beregnes som differensen mellom fjorårets tall for trygdede og årets tall for trygdede som ikke er førstegangsstøttede. For 1958 og 1959 var det henholdsvis 6 200 og 6 500 personer som gikk ut av kommunale trygdeordninger. Tabell 9 viser tilgangs- og avgangstallene for de enkelte trygdeordninger de to siste år i prosent av trygdede ved henholdsvis utgangen og begynnelsen av året.

Tabell 9. Tilgang og avgang i prosent av alle trygdede 1958 og 1959.

	Personer med trygd for første gang		Personer som opp- hørte å få trygd	
	1958 Pct.	1959 Pct.	1958 Pct.	1959 Pct.
Uførhetstrygd	19,8	20,5	14,0	14,4
Tuberkulosestrygd	22,7	23,1	30,7	27,2
Morstrygd	20,2	19,4	22,9	21,9
Alderstrygd	30,7	29,3	24,0	28,5
I alt	20,8	21,1	17,1	17,1

Avgangstallene var siste år relativt størst for alderstrygdede. I 1959 hadde disse en avgangsprosent på 28,5 mot 24 prosent i 1958. Trygden gis vanligvis bare til folk mellom 65 og 70 år, slik at en person maksimum blir stående 5 år i trygden. Tuberkulosestrygden hadde i 1959 en avgang på 27 prosent. Da denne trygd ofte blir en rekreasjonstrygd er det naturlig med høy avgangsprosent her. Særlig utpreget er dette for Oslo, der tuberkulosestrygd bare ytes for et kort tidsrom. Morstrygden hadde i 1958 og 1959 relativt stor avgang på henholdsvis 23 og 22 prosent mot bare 15 prosent i 1957. Det skyldes innføringen av forsørgertrygd for barn som trådte i kraft 1. april 1958. For uførhetstrygden var avgangsprosenten 14. De hyppigste avgangsgrunner her vil være gjenvunnet arbeidsevne, nådde 70 år eller død.

Tabell 10. Utbetalt kommunal trygd 1959.

	Oslo	Andre byer	Bygder	I alt
	Mill.kr.	Mill.kr.	Mill.kr.	Mill.kr.
Uførhetstrygd	42,8	18,4	21,4	82,6
Tuberkulosestrygd	1) 0,2	1,2	2,7	4,1
Morstrygd	5,7	3,7	3,5	12,9
Alderstrygd	-	1,9	2,9	4,8
I alt	48,7	25,2	30,5	104,4
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
Utbetalt pr. trygdet ved utgangen av året:				
Uførhetstrygd	3 541	2 639	1 876	2 711
Tuberkulosestrygd	1) 959	2 460	1 382	1 557
Morstrygd	5 011	2 761	2 079	3 103
Alderstrygd	-	2 668	1 600	1 896
I alt	3 631	2 649	1 809	2 624

1) Bare kortvarig hjelp. Varig hjelp går inn under uførhetstrygden.

I alt ble det i 1959 betalt ut 104,4 mill. kroner i kommunal trygd (se tabell 10 og tabell VII). Av dette hadde Oslo og Bergen 55,8 mill. kroner. I andre byer ble det betalt ut 18,1 mill. kroner og i bygdene 30,5 mill. kroner. Fra 1958 til 1959 økte kommunenes utbetalinger for kommunal trygd med 13 prosent. For uførhetstrygden gikk utbetalingen opp med 15 prosent. Utgiftene til tuberkulosestrygd var omtrent de samme i 1958 og 1959.

Under forutsetning av at tallet på trygdede pr. 31. desember svarer til den gjennomsnittlige bestand av trygdede i året, kan en finne den gjennomsnittlige årspensjon for de ulike trygder og de ulike distrikter ved å dividere totalutgiften med tallet på trygdede. På grunn av den stadige vekst i tallet på trygdede, vil imidlertid bestanden ved utgangen av året normalt være større enn gjennomsnittlig for året, slik at de beregnede tall blir noe lavere enn de faktiske årspensjoner.

For riket i alt var gjennomsnittlig ytelse pr. trygdet kr. 2 624 mot kr. 2 440 i 1958. I bygdene gikk gjennomsnittlig ytelse pr. trygdet opp fra kr. 1 704 til kr. 1 809 og i byene utenfor Oslo fra kr. 2 465 til kr. 2 649. Bortsett fra tuberkulosestrygden, som i Oslo bare gis som foreløpig hjelp, var ytelsene høyest i Oslo der det i 1959 gjennomsnittlig ble betalt ut kr. 3 631 pr. trygdet. For de andre byer varierte ytelsene uten noen utpreget distriktstendens. For bygdene var ytelsene størst i fylkene rundt Oslofjorden, i Vest-Agder og Hordaland, og lavest i de fire nordligste fylker og i Hedmark og Oppland.

Morstrygden hadde størst ytelse pr. trygdet, deretter fulgte uførhetstrygden. Morstrygdens lederstilling i denne henseende har sammenheng med

at morstrygd oftere enn andre trygder utbetales med forsørgertillegg.

Forsorg og trygd

Forsorg og trygd er alternative stønadsordninger. Jo mer trygdeordningene utbygges, jo mindre blir behovet for forsorgsstønad. Sammenhengen mellom disse to stønadsformer framgår av tabell 11.

Tabellen viser tydelig den fallene tendens i tallet på personer med forsorgsstønad og den stigende tendens i tallet på personer med kommunal trygd. Summen av personer med stønad enten fra forsorg eller kommunal trygd har holdt seg langt mer stabil, men med en stigende tendens. I 1949 fikk 17,6 promille av befolkningen enten forsorgsstønad eller kommunal trygd og i 1953 19,9 promille. Når andelen viser noe fall både i 1954 og 1955, skyldes det dels den nye barnevernsordning og dels den tidligere omtalte omlegging av statistikken i

Tabell 11. Personer med forsorgsstønad eller kommunal trygd pr. 1 000 innbyggere.

	Bygder			Byer			I alt		
	Forsorg	Trygd	I alt	Forsorg	Trygd	I alt	Forsorg	Trygd	I alt
1949 ...	10,7	1,8	12,5	14,6	12,6	27,2	12,4	5,2	17,6
1950 ...	10,4	2,4	12,8	12,6	15,7	28,3	11,5	6,7	18,2
1951 ...	10,1	3,3	13,4	12,2	16,6	28,8	11,2	7,5	18,7
1952 ...	9,9	3,9	13,8	12,4	17,9	30,3	11,1	8,4	19,5
1953 ...	9,8	4,4	14,2	12,1	18,8	30,9	10,9	9,0	19,9
1954 ...	8,9	4,9	13,8	11,1	19,5	30,6	10,0	9,6	19,6
1955 ¹⁾ ...a	8,1	5,4	13,5	9,6	19,7	29,3	9,0	10,0	19,0
1955 ¹⁾ ...b	8,1	5,9	14,0	9,6	17,4	27,0	9,0	9,6	18,6
1956 ...	7,6	6,3	13,9	9,8	17,7	27,5	8,7	10,0	18,7
1957 ...	7,3	6,6	13,9	10,0	18,5	28,5	8,7	10,4	19,1
1958 ...	7,5	6,8	14,3	11,0	19,2	30,2	9,2	10,8	20,0
1959 ...	7,5	7,1	14,6	11,0	20,1	31,1	9,2	11,2	20,4

1) Se anm. tab. 7.

1954 for så vidt gjelder personer med tilleggsstønad til offentlig trygd. Begge disse forhold førte til nedgang i tallet på forsorgsstøttede.

Den tendens til at summen av personer med stønad enten fra forsorg eller kommunale trygder holder seg relativt stabil som en finner ved sammenlikning over tiden, gjelder for sammenlikning mellom de enkelte strøk av landet. Som det framgår av tabell 12 er det store distriktsvise forskjeller. Disse forskjeller skyldes både at behovet for offentlig omsorg og at mulighetene for å hjelpe, varierer fra distrikt til distrikt. Hvilke av disse faktorer som er mest utslagsgivende, er det vanskelig å si noe om.

Tabell 12. Fylkesvise oppgaver over personer med forsorgsstønning eller kommunal trygd pr. 1 000 innbyggere 1959.

	Bygder			Byer		
	Forsorgs- stønning ¹⁾	Trygd ²⁾	I alt	Forsorgs- stønning ¹⁾	Trygd ²⁾	I alt
Østfold	8,6	16,9	25,5	14,2	21,8	36,0
Akershus	6,2	11,5	17,7	6,2	16,0	22,2
Oslo	7,4	28,8	36,2
Hedmark	12,4	14,0	26,4	9,8	16,6	26,4
Oppland	6,6	10,1	16,7	5,3	17,8	23,1
Buskerud	6,9	14,0	20,9	9,0	16,0	25,0
Vestfold	5,3	10,6	15,9	13,1	11,7	24,8
Telemark	9,5	6,4	15,9	11,9	12,3	24,2
Aust-Agder	7,6	8,4	16,0	23,8	6,1	29,9
Vest-Agder	4,8	5,2	10,0	6,5	14,8	21,3
Rogaland	3,7	3,4	7,1	12,2	13,0	25,2
Hordaland	5,3	4,6	9,9	.	.	.
Bergen	13,1	21,7	34,8
Sogn og Fjordane ...	5,2	0,4	5,6	5,2	0,9	6,1
Møre og Romsdal	4,5	1,9	6,4	19,0	14,4	33,4
Sør-Trøndelag	6,3	3,1	9,4	23,6	9,5	33,1
Nord-Trøndelag	8,2	3,1	11,3	9,7	3,1	12,8
Nordland	10,5	2,6	13,1	10,3	5,8	16,1
Troms	8,4	1,5	9,9	17,3	0,7	18,0
Finnmark	24,9	4,8	29,7	14,8	4,1	18,9
I alt	7,5	7,1	14,6	11,0	20,1	31,1

1) Under forsorgsstønning telles bare hovedpersoner med, men for trygdede telles både mann og kone hvis begge har trygd. 2) Ikke medregnet personer med statens alderstrygd eller med kommunalt tillegg ved siden av slik trygd.

Statistisk Sentralbyrå utarbeider ingen løpende statistikk for personer som kommer inn under statens trygdeordninger, men de institusjoner som trygdene sorterer under har enkelte tall. Tabell VIII viser hvor mange som har fått statens blinde- og vanførehjelp, og tabell IX viser hvor mange personer som har fått stønning fra arbeidsløsetrygden.

Lov om forsørgerstønning for barn trådte i kraft 1. april 1958. Loven krever ingen behovsprøve. Pr. 31. desember 1959 var det 23 177 barn som fikk støtte av denne trygd. Dette er 3,8 prosent flere enn pr. 31. desember 1958. I 1959 var det en avgang på 2 692 og en tilgang på 3 542 barn. I 20 900 tilfelle av stønning var faren død, i 192 tilfelle var moren død og ble ansett som forsørger, og i 2 085 tilfelle var barnet født utenfor ekteskap.

Statens alderstrygd ble inntil 1. januar 1959 bare gitt til personer med lav inntekt. Det har vært enkelte tellinger av hvor mange som kom inn under denne ordningen, den siste pr. 30. juni 1955. På grunnlag av disse tellinger og oppgaver over antall personer i alt over 70 år har en beregnet årlige tall for alderstrygdede. Pr. 30. juni 1958 utbetalte staten, etter en slik beregning, 165 430 alderspensjoner til 210 456 pensjonister (ektefeller regnes som to).

Samtidig med opphevelsen av behovsprøvingen ble administrasjonen av alderstrygden overført til trygdekassene. En telling som Rikstrygdeverket har foretatt, viser at det pr. 31. mars 1960 var 277 756 alderspensjonister. På grunnlag av disse resultatene har en beregnet at det var 275 000 pensjonister ved utgangen av 1959.

Om en legger sammen tallet på personer med stønad fra forsorg, kommunale trygder, statens alderstrygd, statens blinde- og vanførehjelp, forsørgerstrygden for barn (antall barn) og arbeidsløsetrygden, får en disse totaltall:

Tabell 13. Personer i alt med forsorg eller trygd¹⁾.

	I alt	Pr. 1 000 innb.
1949	215 259	67
1950	226 035	69
1951	237 129	72
1952	248 065	75
1953	259 728	77
1954	266 441	79
1955 ²⁾ a	273 289	80
1955 ²⁾ b	271 735	80
1956	278 601	81
1957	286 180	82
1958	319 580	91
1959	387 700	110

1) Se noter tabell 12. 2) Se anm. tabell 7.

Bortsett fra morstrygd og forsørgertrygd skal de ulike stønadsformer utelukke hverandre. For de to nevnte trygder er det på grunnlag av tall fra Oslo kommune - regnet med at 40 prosent av dem som får morstrygd også fikk forsørgertrygd. I tabell 13 er det derfor bare tatt med 60 prosent av dem som får morstrygd. Det vil imidlertid likevel være en del dobbelttelling i tabellen fordi samme person i løpet av året kan ha gått over fra en stønadsform til en annen, og av den grunn ha blitt telt med som understøttet under begge stønadsformer. Ved bruk av tallene må en huske på at oppgavene over forsorgsstøttede bare omfatter hovedpersoner, mens tallene for de trygdede omfatter både mann og kone hvis de er trygdet som ektepar og ellers stort sett viser hvor mange personer som får offentlig stønad på et bestemt tidspunkt.

Tabell I. Hovedpersoner med forsorgsstønning i 1959 etter stønningkommune.

	Med hjemstavn		Uten hjemstavn		I alt	Av disse:	
	I stø- nadskom- munen	I andre kom- muner	Inn- len- dinger	Utlæn- dinger		Menn	Kvinner
B y g d e r							
Østfold	969	398	64	92	1 523	1 063	460
Akershus	1 061	591	76	65	1 793	1 277	516
Hedmark	1 777	402	74	58	2 311	1 494	817
Oppland	873	398	120	21	1 412	1 048	364
Buskerud	704	646	135	20	1 505	1 108	397
Vestfold	460	277	54	21	812	580	232
Telemark	860	411	128	8	1 407	982	425
Aust-Agder	384	167	76	2	629	418	211
Vest-Agder	264	177	27	9	477	324	153
Rogaland	442	148	13	12	615	368	247
Hordaland	954	344	84	24	1 406	815	591
Sogn og Fjordane .	446	127	25	4	602	297	305
Møre og Romsdal ..	641	122	38	8	809	445	364
Sør-Trøndelag	768	220	57	13	1 058	616	442
Nord-Trøndelag ...	756	155	34	12	957	621	336
Nordland	1 823	207	29	7	2 066	1 230	836
Troms	789	83	2	6	880	511	369
Finnmark	1 362	131	5	8	1 506	1 087	419
Bygder i alt	15 333	5 004	1 041	390	21 768	14 284	7 484
B y e r							
Østfold	656	256	30	85	1 027	742	285
Akershus	15	22	3	-	40	31	9
Oslo	2 825	1 055	171	384	4 435	3 748	687
Hedmark	126	127	21	17	291	247	44
Oppland	61	59	7	10	137	101	36
Buskerud	341	245	58	14	658	515	143
Vestfold	544	337	45	23	949	666	283
Telemark	431	377	44	15	867	684	183
Aust-Agder	391	157	40	8	596	369	227
Vest-Agder	185	165	18	38	406	335	71
Rogaland	905	292	34	36	1 267	934	333
Bergen	1 193	265	31	30	1 519	1 204	315
Sogn og Fjordane .	10	2	-	-	12	4	8
Møre og Romsdal ..	736	221	27	33	1 017	722	295
Sør-Trøndelag	1 260	270	64	30	1 624	1 189	435
Nord-Trøndelag ...	96	17	9	2	124	84	40
Nordland	381	104	4	16	505	304	201
Troms	250	69	6	14	339	210	129
Finnmark	149	32	1	-	182	132	50
Byer i alt	10 555	4 072	613	755	15 995	12 221	3 774
I alt	25 888	9 076	1 654	1 145	37 763	26 505	11 258

Tabell II. Hovedpersoner med forsorgsstønning for første gang¹⁾ i 1959 etter stønningkommune.

	Med hjemstavn		Uten hjemstavn		I alt	Av disse:	
	I stø- nadskom- munen	I andre kom- muner	Inn- len- dinger	Utlæn- dinger		Menn	Kvinner
B y g d e r							
Østfold	200	92	8	34	334	257	77
Akershus	222	209	16	23	470	355	115
Hedmark	312	91	12	10	425	310	115
Oppland	161	68	19	5	253	189	64
Buskerud	96	146	11	4	257	220	37
Vestfold	97	69	9	6	181	144	37
Telemark	148	145	32	3	328	258	70
Aust-Agder	61	50	8	1	120	93	27
Vest-Agder	43	12	5	4	64	37	27
Rogaland	94	41	2	6	143	88	55
Hordaland	172	81	8	6	267	182	85
Sogn og Fjordane .	74	38	3	1	116	80	36
Møre og Romsdal ..	123	36	8	3	170	109	61
Sør-Trøndelag	159	46	13	2	220	128	92
Nord-Trøndelag ...	148	41	9	3	201	162	39
Nordland	305	53	5	2	365	231	134
Troms	161	24	-	5	190	127	63
Finnmark	298	53	1	3	355	274	81
Bygder i alt	2 874	1 295	169	121	4 459	3 244	1 215
B y e r							
Østfold	102	118	9	38	267	226	41
Akershus	2	3	-	-	5	3	2
Oslo	780	620	33	244	1 677	1 433	244
Hedmark	22	27	-	16	65	54	11
Oppland	13	6	-	4	23	13	10
Buskerud	27	11	1	1	40	29	11
Vestfold	67	76	5	13	161	131	30
Telemark	72	157	5	6	240	205	35
Aust-Agder	38	70	7	5	120	96	24
Vest-Agder	33	61	3	27	124	109	15
Rogaland	171	134	11	22	338	258	80
Bergen	256	138	5	17	416	336	80
Sogn og Fjordane .	1	-	-	-	1	-	1
Møre og Romsdal ..	140	129	7	17	293	232	61
Sør-Trøndelag	162	72	18	8	260	182	78
Nord-Trøndelag ...	22	6	2	1	31	26	5
Nordland	74	19	-	5	98	65	33
Troms	38	42	2	12	94	66	28
Finnmark	35	5	-	-	40	32	8
Byer i alt	2 055	1 694	108	436	4 293	3 496	797
I alt	4 929	2 989	277	557	8 752	6 740	2 012

1) Personer som ikke har fått stønning i noen kommune i de siste 5 år (oppgaveåret inkludert) er regnet som understøttet for første gang.

Tabell III. Hovedpersoner med hjemstavnsrett som har fått forsorgsstønning i 1959 etter hjemstavnskommune.

	Stønning i hjemstavns-kommunen	Stønning i andre kommuner	I alt	Av disse:	
				Menn	Kvinner
B y g d e r					
Østfold	969	256	1 225	817	408
Akershus	1 061	303	1 364	935	429
Hedmark	1 777	228	2 005	1 253	752
Oppland	873	129	1 002	666	336
Buskerud	704	144	848	508	340
Vestfold	460	178	638	416	222
Telemark	860	141	1 001	590	411
Aust-Agder	384	60	444	264	180
Vest-Agder	264	68	332	199	133
Rogaland	442	87	529	293	236
Hordaland	954	216	1 170	627	543
Sogn og Fjordane	446	64	510	227	283
Møre og Romsdal	641	105	746	400	346
Sør-Trøndelag	768	182	950	538	412
Nord-Trøndelag	756	108	864	540	324
Nordland	1 823	219	2 042	1 231	811
Troms	789	136	925	556	369
Finnmark	1 362	117	1 479	1 067	412
Bygder i alt	15 333	2 741	18 074	11 127	6 947
B y e r					
Østfold	656	155	811	565	246
Akershus	15	4	19	10	9
Oslo	2 825	605	3 430	2 838	592
Hedmark	126	25	151	118	33
Oppland	61	12	73	48	25
Buskerud	341	59	400	273	127
Vestfold	544	95	639	389	250
Telemark	431	84	515	347	168
Aust-Agder	391	49	440	219	221
Vest-Agder	185	63	248	199	49
Rogaland	905	204	1 109	818	291
Bergen	1 193	318	1 511	1 199	312
Sogn og Fjordane	10	1	11	5	6
Møre og Romsdal	736	99	835	572	263
Sør-Trøndelag	1 260	131	1 391	1 007	384
Nord-Trøndelag	96	12	108	71	37
Nordland	381	67	448	260	188
Troms	250	31	281	165	116
Finnmark	149	27	176	118	58
Byer i alt	10 555	2 041	12 596	9 221	3 375
I alt	25 888	4 782	30 670	20 348	10 322

Tabell IV. Kommunale trygdeordninger pr. 31. desember 1958 og 1959.

	1 9 5 8					1 9 5 9				
	Ufør- hets- trygd	Tuber- kulose- trygd	Mors- trygd	Al- ders- trygd	Trygde- ordn. i alt	Ufør- hets- trygd	Tuber- kulose- trygd	Mors- trygd	Al- ders- trygd	Trygde- ordn. i alt
B y g d e r										
Østfold	26	7	16	5	54	26	7	16	5	54
Akershus ...	26	7	21	7	61	26	8	21	7	62
Hedmark	18	22	10	15	65	19	23	10	15	67
Oppland	18	13	13	13	57	18	13	13	13	57
Buskerud ...	18	15	12	5	50	19	15	13	5	52
Vestfold ...	16	12	11	-	39	16	12	11	-	39
Telemark ...	9	13	7	3	32	10	14	7	3	34
Aust-Agder .	14	9	7	3	33	14	10	7	3	34
Vest-Agder .	8	16	7	-	31	10	16	7	-	33
Rogaland ...	10	11	4	-	25	10	11	4	-	25
Hordaland ..	11	4	3	1	19	11	4	3	1	19
Sogn og Fjordane .	2	3	-	-	5	2	3	-	-	5
Møre og Romsdal ..	4	9	3	-	16	4	9	3	-	16
Sør-Trøndelag	6	19	4	1	30	7	19	4	1	31
Nord-Trønde- lag	6	31	2	-	39	7	31	3	1	42
Nordland ...	4	31	-	2	37	4	31	-	2	37
Troms	-	8	-	-	8	-	8	-	-	8
Finnmark ...	2	14	-	-	16	2	14	-	-	16
Bygder i alt	198	244	120	55	617	205	248	122	56	631
B y e r ¹⁾										
Østfold	4	2	4	1	11	4	2	4	1	11
Akershus ...	1	-	-	1	2	1	-	-	1	2
Oslo	1	1	1	-	3	1	1	1	-	3
Hedmark	2	-	2	2	6	2	-	2	2	6
Oppland	2	2	2	2	8	2	2	2	2	8
Buskerud ...	3	-	3	-	6	3	-	3	-	6
Vestfold ...	6	4	7	-	17	6	4	7	-	17
Telemark ...	5	7	4	4	20	5	7	4	4	20
Aust-Agder .	2	3	4	3	12	2	3	4	3	12
Vest-Agder .	3	4	3	-	10	3	4	3	-	10
Rogaland ...	6	5	5	1	17	6	5	5	1	17
Bergen	1	-	1	-	2	1	-	1	-	2
Sogn og Fjordane .	-	1	-	-	1	-	1	-	-	1
Møre og Romsdal ..	2	3	2	1	8	3	3	2	1	9
Sør-Trøndelag	-	1	1	-	2	1	1	1	-	3
Nord-Trønde- lag	-	2	-	-	2	-	2	1	-	3
Nordland ...	1	4	2	-	7	1	4	2	-	7
Troms	-	1	-	-	1	-	1	-	-	1
Finnmark ...	1	3	-	-	4	1	3	-	-	4
Byer i alt .	40	43	41	15	139	42	43	42	15	142
I alt	238	287	161	70	756	247	291	164	71	773

1) Ekskl. Hvitsten og Holmsbu, som har trygdeordninger sammen med henholdsvis Vestby og Hurum.

Tabell V. Bosatte i kommuner med trygdeordninger i prosent av folkemengden i fylket, 1959.

	Uførhets- trygd	Uførhets- eller al- ¹⁾ derstrygd	Mors- trygd	Uførhets-, alders-, mors- eller tuberku- losetrygd
B y g d e r				
Østfold	98	98	74	98
Akershus	98	99	91	99
Hedmark	78	90	44	98
Oppland	62	72	52	80
Buskerud	92	92	71	95
Vestfold	93	93	75	95
Telemark	43	50	55	86
Aust-Agder	49	49	34	83
Vest-Agder	51	51	44	79
Rogaland	52	52	33	61
Hordaland	49	49	21	50
Sogn og Fjordane	9	9	-	15
Møre og Romsdal	13	13	16	38
Sør-Trøndelag	38	39	31	66
Nord-Trøndelag	18	20	7	82
Nordland	7	10	-	59
Troms	-	-	-	39
Finnmark	13	13	-	87
Bygder i alt	51	53	38	72
B y e r				
Østfold	100	100	100	100
Akershus	84	100	-	100
Oslo	100	100	100	100
Hedmark	100	100	100	100
Oppland	100	100	100	100
Buskerud	100	100	100	100
Vestfold	69	69	99	100
Telemark	84	95	82	100
Aust-Agder	18	84	94	100
Vest-Agder	92	92	92	100
Rogaland	100	100	98	100
Bergen	100	100	100	100
Sogn og Fjordane	-	-	-	100
Møre og Romsdal	100	100	61	100
Sør-Trøndelag	100	100	100	100
Nord-Trøndelag	-	-	37	85
Nordland	30	30	48	96
Troms	-	-	-	25
Finnmark	25	25	-	100
Byer i alt	90	92	92	99
I alt	64	66	56	81

1) For kommuner som har alderstrygd bare for kvinner, er det regnet at halvparten av befolkningen er dekket av trygden.

Tabell VI. Personer med kommunal trygd pr. 31. desember 1959.

	Uføre- trygd	Tuber- kulose- trygd	Mors- trygd	Al- ders- trygd	I alt	Av disse:	
						Menn	Kvinner
B y g d e r							
Østfold	1 850	29	186	355	2 420	791	1 629
Akershus	2 070	44	256	144	2 514	808	1 706
Hedmark	1 549	204	123	400	2 276	884	1 392
Oppland	826	50	237	421	1 534	524	1 010
Buskerud	1 290	59	140	220	1 709	532	1 177
Vestfold	1 038	44	197	-	1 279	366	913
Telemark	402	122	73	83	680	208	472
Aust-Agder	309	38	38	107	492	158	334
Vest-Agder	216	65	74	-	355	109	246
Rogaland	369	46	79	-	494	160	334
Hordaland	886	29	53	53	1 021	342	679
Sogn og Fjordane ..	27	14	-	-	41	18	23
Møre og Romsdal ...	109	114	96	-	319	95	224
Sør-Trøndelag	235	122	101	4	462	138	324
Nord-Trøndelag	111	200	13	3	327	162	165
Nordland	87	372	-	45	504	228	276
Troms	-	162	-	-	162	94	68
Finnmark	60	223	-	-	283	131	152
Bygder i alt	11 434	1 937	1 666	1 835	16 872	5 748	11 124
B y e r							
Østfold	977	8	128	136	1 249	295	954
Akershus	47	-	-	2	49	14	35
Oslo	12 091	177	1 137	-	13 405	3 603	9 802
Hedmark	153	-	22	82	257	75	182
Oppland	142	4	23	78	247	56	191
Buskerud	675	-	33	-	708	156	552
Vestfold	421	30	119	-	570	128	442
Telemark	392	35	28	79	534	114	420
Aust-Agder	30	11	27	45	113	15	98
Vest-Agder	472	29	62	-	563	146	417
Rogaland	815	67	153	143	1 178	332	846
Bergen	2 170	-	337	-	2 507	601	1 906
Sogn og Fjordane ..	-	2	-	-	2	1	1
Møre og Romsdal ...	325	67	102	139	633	149	484
Sør-Trøndelag	183	124	253	-	560	124	436
Nord-Trøndelag	-	27	8	-	35	11	24
Nordland	136	52	65	-	253	72	181
Troms	-	12	-	-	12	5	7
Finnmark	24	25	-	-	49	20	29
Byer i alt	19 053	670	2 497	704	22 924	5 917	17 007
I alt	30 487	2 607	4 163	2 539	39 796	11 665	28 131

Tabell VII. Utbetalt kommunal trygd i 1959.

	Uføre- trygd	Tuber- kulose- trygd	Mors- trygd	Alders- trygd	I alt	Utbetalt pr. trygdet ved utg. av året
	1000 kr.	1000 kr.	1000 kr.	1000 kr.	1000 kr.	Kr.
B y g d e r						
Østfold	4 129	68	465	852	5 514	2 279
Akershus	4 852	71	725	324	5 972	2 375
Hedmark	1 354	279	117	255	2 005	881
Oppland	997	65	349	348	1 759	1 147
Buskerud	2 547	137	305	527	3 516	2 057
Vestfold	2 457	81	473	-	3 011	2 354
Telemark	663	230	130	168	1 191	1 751
Aust-Agder	494	44	54	243	835	1 697
Vest-Agder	518	102	182	-	802	2 259
Rogaland	601	62	177	-	840	1 700
Hordaland	1 880	52	129	136	2 197	2 152
Sogn og Fjordane	41	21	-	-	62	1 512
Møre og Romsdal.	187	79	124	-	390	1 223
Sør-Trøndelag ..	436	167	220	2	825	1 786
Nord-Trøndelag .	124	257	14	1	396	1 211
Nordland	112	472	-	80	664	1 317
Troms	-	170	-	-	170	1 049
Finmark	57	321	-	-	378	1 336
Bygder i alt ...	21 449	2 678	3 464	2 936	30 527	1 809
B y e r						
Østfold	2 560	21	358	359	3 298	2 641
Akershus	108	-	-	3	111	2 265
Oslo	42 813	170	5 697	-	48 680	3 631
Hedmark	352	-	46	189	587	2 284
Oppland	368	2	50	252	672	2 721
Buskerud	1 940	-	99	-	2 039	2 880
Vestfold	964	77	277	-	1 318	2 312
Telemark	955	94	71	205	1 325	2 481
Aust-Agder	70	29	54	82	235	2 080
Vest-Agder	1 274	57	170	-	1 501	2 666
Rogaland	2 220	228	400	444	3 292	2 795
Bergen	6 322	-	792	-	7 114	2 838
Sogn og Fjordane	-	4	-	-	4	2 000
Møre og Romsdal.	761	148	299	344	1 552	2 452
Sør-Trøndelag ..	147	354	901	-	1 402	2 504
Nord-Trøndelag .	-	40	17	-	57	1 629
Nordland	288	105	221	-	614	2 427
Troms	-	15	-	-	15	1 250
Finmark	45	38	-	-	83	1 694
Byer i alt	61 187	1 382	9 452	1 878	73 899	3 224
I alt	82 636	4 060	12 916	4 814	104 426	2 624

Tabell VIII. Statens blinde- og vanførehjelp. Personer som fikk hjelp ved utgangen av året, 1957-1959.

	Blindehjelp			Vanførehjelp		
	1957	1958	1959	1957	1958	1959
Oslo	202	204	225	343	398	446
Akershus	58	67	79	217	236	210
Østfold	75	69	65	187	196	265
Hedmark	84	94	107	342	365	376
Oppland	81	94	97	345	365	408
Buskerud	54	60	66	202	210	222
Vestfold	44	48	56	164	166	166
Telemark	58	67	66	210	280	295
Aust-Agder	63	63	69	188	207	225
Vest-Agder	38	39	43	222	230	249
Rogaland	66	73	83	229	243	271
Hordaland	105	108	114	286	319	351
Bergen	57	54	61	121	112	116
Sogn og Fjordane	38	39	41	214	248	289
Møre og Romsdal	113	112	130	416	451	479
Sør-Trøndelag	126	136	153	410	457	490
Nord-Trøndelag	62	68	79	272	295	322
Nordland	91	92	95	536	542	584
Troms	57	56	58	225	248	267
Finnmark	37	38	47	92	106	113
I alt	1 509	1 581	1 734	5 221	5 674	6 144

Tabell IX. Arbeidsløsetrygden. Personer som hevet dagpenger, 1957-1959.
a. Vanlig trygd.

	Ved månedens utgang			Nye i måneden		
	1957	1958	1959	1957	1958	1959
Januar	16 073	23 407	25 366	13 573	20 116	23 221
Februar	14 702	23 406	21 932	8 418	11 530	12 960
Mars	13 247	20 350	16 800	8 281	12 131	8 756
April	11 544	15 607	14 332	7 811	10 766	12 055
Mai	3 327	8 014	6 740	3 120	6 324	5 993
Juni	1 195	3 650	3 249	867	3 010	2 698
Juli	658	2 414	1 911	597	2 552	1 338
August	831	3 189	2 172	942	3 676	2 450
September	1 392	3 763	3 610	1 640	3 976	3 899
Oktober	2 353	5 496	5 596	2 668	5 464	5 576
November	5 394	9 866	9 298	5 605	9 596	8 396
Desember	13 286	13 286	18 615	10 197	14 700	12 714
Gjennomsnitt	7 000	11 037	10 801	5 310	8 653	¹⁾ 8 338
b. Sjømenn i utenriksfart (i gjennomsnitt pr. måned)						
I utlandet	2	4	3	19	26	..
I Norge	71	212	261	127	375	..
I alt	73	216	264	146	401	..

1) Dessuten har gjennomsnittlig pr. måned i 1959 824 personer fått stønad til reisehjelp, 579 til yrkesopplæring og 49 til igangsetting av ny levevei.

Norges offisielle statistikk, rekke A
Norway's Official Statistics, series A

Rekke A

Stensilert 1960

- Nr. 6 Lønnstelling for ansatte i offentlige skoler pr. 30. juni 1959 *Salaries of employees in public schools*
- 7 Forbruksundersøkelsen 1958 I *Survey of consumer expenditure I*
- 8 Norske forretningsbanker 1959 *Norwegian commercial banks*
- 9 Foreløpige oppgaver over Norges innførsel 1959 *Imports to Norway Preliminary figures*
- 10 Norske sparebanker 1959 *Norwegian savings banks*
- 11 Lønnsstatistikk for trygdekassenes tjenestemenn pr. 1 februar 1960 *Salaries of employees at local social insurance offices*
- 12 Lønnsstatistikk for kommunale tjenestemenn pr. 1. januar 1960 *Salaries of local government employees*
- 13 Sivilrettsstatistikk 1959 *Civil law statistics*
- 14 Undervisningsstatistikk 1957—58 *Statistics on education*
- 15 Lønnsstatistikk for sjøfolk på skip i utenriksfart i mars 1960 *Monthly earnings of seamen on ships in ocean transport*
- 16 Skattestatistikk for inntektsåret 1958 *Kommunetabeller Tax statistics Municipal tables*
- 17 Forsorgsstønnd og kommunal trygd 1959 *Public relief and municipal social pensions*

Statistisk Sentralbyrå utgir dessuten skriftserien Samfunnsøkonomiske studier (SØS). I denne serie offentliggjøres undersøkelser, som ikke er av rent statistisk karakter, bl. a. historiske og analytiske studier utført ved Byråets forskningsavdeling. *The Central Bureau of Statistics also publishes the series «Samfunnsøkonomiske studier» (SØS). This series contains reports on investigations of not merely statistical character, such as historical and analytical studies carried out at the Research Department of the Central Bureau of Statistics.*

Kortere avhandlinger gis i serien «Artikler». *Shorter reports in the series «Artikler».*

Statistisk Sentralbyrå utgir følgende periodiske hefter: *The Central Bureau of Statistics publishes the following periodical bulletins:*

Statistisk månedshefte *Monthly bulletin of statistics.*

Månedstatistikk over utenrikshandelen. *Monthly bulletin of external trade.*

Statistisk ukehefte. *Weekly bulletin of statistics.*

Abonnement på disse hefter tegnes i Statistisk Sentralbyrå. For Statistisk månedshefte er prisen pr. år kr. 15,00, pr. nr. kr. 1,50. Prisen pr. år for Månedstatistikk over utenrikshandelen er kr. 18,00, pr. nr. kr. 2,00. For Statistisk ukehefte er prisen pr. år kr. 20,00, pr. nr. kr. 0,50. *For subscription of the bulletins please write to the Central Bureau of Statistics, Oslo.*

Publikasjonen utgis i kommisjon hos
H. Aschehoug & Co., Oslo, og er til salgs hos alle bokhandlere.

Pris kr. 2,50.